

Věc C-919/19

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

16. prosince 2019

Předkládající soud:

Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovensko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

22. října 2019

Navrhovatelka:

Generálna prokuratúra Slovenskej republiky

Odpůrce:

X.Y.

Najvyšší súd

[omissis]

Slovenskej republiky (Nejvyšší soud Slovenské republiky)

USNESENÍ

Najvyšší súd Slovenskej republiky (Nejvyšší soud Slovenské republiky) [omissis] [složení senátu] v trestním řízení vedeném proti odsouzenému X.Y [omissis] pro zvlášť závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1 a odst. 2 písm. b) trestního zákoníku České republiky na neveřejném zasedání konaném dne 22. října 2019 v Bratislavě

rozhodl:

Podle § 318 odst. 1 Trestného poriadku (trestní řád) *per analogiam* ve spojení s § 244 odst. 4 Trestného poriadku **přerušuje řízení** o uznání a výkonu rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 18. července 2017 [omissis] [číslo věci] ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 20. září 2017 [omissis] [číslo věci], kterými byl X.Y. odsouzen za zvlášť závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1 a odst. 2 písm. b) trestního zákoníku České republiky k trestu odnětí svobody v délce osmi let se zařazením do věznice s ostrahou, a **Soudnímu dvoru Evropské**

unie předkládá žádost o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se výkladu čl. 4 odst. 1 písm. a) a odst. 2 a čl. 9 odst. 1 písm. b) rámcového rozhodnutí Rady 2008/909/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání rozsudků v trestních věcech, které ukládají trest odnětí svobody nebo opatření spojená se zbavením osobní svobody, za účelem jejich výkonu v Evropské unii (Úř. věst. 2008, L 327), ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009 (Úř. věst. 2009, L 81; dále jen „rámcové rozhodnutí“).

Odůvodnění

(1) Krajský soud v Košiciach (Krajský soud v Košicích) rozsudkem ze dne 17. května 2018 [*omissis*] [číslo věci] podle § 15 odst. 1 a § 17 odst. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávání a výkonu rozhodnutí, kterými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii [**Or. 2**] a o zmene a doplnení zák. č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby, ve znění účinném do 31. prosince 2019 (zákon č. 549/2011 Sb. o uznávání a výkonu rozhodnutí, kterými se ukládá trestní sankce spojená s odnětím svobody v Evropské unii a o změně a doplnění zákona č. 221/2006 Sb. o výkonu väzby, dále jen „zákon č. 549/2011“) rozhodl o uznání a výkonu rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 18. července 2017 [*omissis*] [číslo věci], ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 20. září 2017 [*omissis*] [číslo věci], kterými byl X.Y. odsouzen za zvlášť závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1 a odst. 2 písm. b) trestního zákoníku České republiky k trestu odnětí svobody v délce osmi let, k jehož výkonu byl zařazen do věznice s ostrahou. Současně podle § 48 odst. 4 Trestního zákona (trestní zákoník) zařadil odsouzeného k výkonu uloženého trestu odnětí svobody do věznice s dozorem.

(2) Proti tomuto rozsudku podal odsouzený X.Y. včas odvolání, v jehož odůvodnění v podstatě uvedl, že celá jeho rodina (manželka, dvě dcery, zeť a vnouče) žije a pracuje v Plzni a každý měsíc jej ve výkonu trestu odnětí svobody členové jeho rodiny navštěvují. Se synem ani s nevlastním bratrem, kteří žijí ve Slovenské republice, nemá žádný kontakt, neboť se na něj zlobí. Zároveň zdůraznil, že jeho rodiče již nežijí, takže na Slovensku nemá žádné příbuzné ani jiné blízké osoby. Rovněž tvrdí, že přemístěním na Slovensko by ztratil kontakt s rodinou, která se nemá na Slovensku kam vrátit, přičemž v České republice má (jeho rodina) bydlení i práci. Z těchto důvodů odsouzený X.Y. žádá, aby trest odnětí svobody vykonal v České republice, přičemž v příloze odvolání předložil kopii smlouvy o nájmu bytu v Plzni.

(3) Nejvyšší soud Slovenskej republiky (Nejvyšší soud Slovenské republiky, dále jen „Nejvyšší soud“) usnesením ze dne 28. srpna 2018 [*omissis*] [číslo věci] podle § 318 odst. 1 Trestného poriadku *per analogiam* ve spojení s § 244 odst. 4 Trestného poriadku přerušil toto řízení o uznání a výkonu, a to až do rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie o jeho dřívější žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, kterou podal ve skutkově podobné věci, která má sp. zn. 2 Urto 1/2018 a před Soudním dvorem je vedena pod číslem C-495/18.

(4) Vzhledem k tomu, že ve věci projednávané Nejvyšším soudem pod sp. zn. 2 Urto 1/2018 vzal Krajský soud v Ústí nad Labem osvědčení vydané podle článku 4 rámcového rozhodnutí zpět a v návaznosti na to Soudní dvůr usnesením ze dne 1. října 2019 zastavil řízení ve věci C-495/18, která se týkala žádosti Nejvyššího soudu o rozhodnutí o předběžné otázce, Nejvyšší soud v projednávané věci usnesením ze dne 22. října 2019, sp. zn. 2 Urto 5/2018, podle § 318 odst. 2 Trestného poriadku *per analogiam* rozhodl o pokračování v řízení. Zároveň ale dospěl k závěru, že v této věci je třeba podat k Soudnímu dvoru Evropské unie novou žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, a to z následujících důvodů: **[Or. 3]**

(5) Krajskému soudu v Košiciach bylo dne 12. února 2018 doručeno osvědčení Krajského soudu v Plzni vydané podle článku 4 rámcového rozhodnutí, a to společně s výše [v bodě (1)] uvedenými rozsudky, kterými byl X.Y. odsouzen za zvlášť závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1 a odst. 2 písm. b) trestního zákoníku České republiky k trestu odnětí svobody v délce osmi let, k jehož výkonu byl zařazen do věznice s ostrahou. Podle části g) tohoto osvědčení byly rozsudky a osvědčení postoupeny Slovenské republice jakožto vykonávajícímu státu, neboť vydávající orgán dospěl k přesvědčení, že výkon uloženého trestu ve vykonávajícím státě splní účel, kterým je usnadnění společenské rehabilitace odsouzeného, a vykonávající stát je státem, jehož je odsouzený státním příslušníkem a v němž žije. Z osvědčení [část d) bod 4. a část 1)] dále vyplývá, že odsouzený přicestoval do České republiky spolu se svou ženou pět měsíců před spácháním trestné činnosti, krátce pracoval ve společnosti X. v Plzni, avšak jeho pracovní poměr byl ukončen a v okamžiku spáchání trestné činnosti byl nezaměstnaný. V České republice nejprve bydlel na ubytovně, poté chvíli bydlel se svou rodinou v pronajatém bytě. Podle Krajského soudu v Plzni se bude odsouzený na Slovensku lépe resocializovat, jelikož je slovenským státním občanem, na Slovensku žil celý svůj život a rovněž je na Slovensku přihlášen k trvalému pobytu. V České republice nemá podle Krajského soudu v Plzni obvyklé bydliště, jelikož před spácháním trestné činnosti pobýval na jejím území velmi krátkou dobu, během které si nevytvořil žádné pracovní, kulturní ani sociální vazby; pobyt v České republice nevyužil k tomu, aby se plnohodnotně začlenil do společnosti a vytvořil si zde rovněž zázemí, které by bylo možné považovat za obvyklé bydliště, kde by mohl žít s rodinou, ale naopak pobyt v České republice využil ke spáchání trestné činnosti krátce po svém příchodu do této země. Podle Krajského soudu v Plzni ani skutečnost, že na území České republiky pobývají děti odsouzeného, které jsou rovněž občany Slovenské republiky a mohou se na její území kdykoli vrátit, nemá vliv na vytvoření překážky pro „obvyklý pobyt“ odsouzeného na území České republiky bránící jeho předání.

(6) Odsouzený X. Y. ve stanovisku ke svému předání uvedl, že na Slovensku má pouze nevlastního bratra, se kterým se nestýká, po propuštění zůstane v České republice na konkrétní adrese v Plzni, kde má přechodný pobyt a kde má děti a vnoučata, které by za ním nemohly jezdit a ztratil by s nimi kontakt.

(7) Podle údajů v evidenci obyvatel Slovenské republiky je odsouzený X.Y., [omissis] státním občanem Slovenské republiky a od 4. srpna 1998 je přihlášen k trvalému pobytu [Or. 4] v obci Mníšek Nad Hnilcom [omissis], okres Gelnica. Ze zprávy Obvodného oddelenia Policajného zboru (Obvodní oddělení Policie) v Spišskej Novej Vsi ze dne 5. března 2018 vyplývá, že odvolatel uvedenou obec vůbec nenavštěvuje, s nikým nemá kontakt a již přibližně pět let se nachází s rodinou ve Francii. Podle zprávy starosty obce Mníšek nad Hnilcom je odsouzený X.Y. v této obci přihlášen k trvalému pobytu [omissis] [adresa], na této adrese se však zdržuje pouze jeho syn [omissis], který žije se svojí babičkou X. Y., podle které se její dcera X. (manželka odvolatele) s jejími dvěma dcerami pravděpodobně zdržuje v České republice, přičemž nejsou v kontaktu. V současné době je odsouzený X.Y. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Plzeň, [omissis] [adresa věznice] Česká republika.

(8) Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 549/2011 lze uznat a vykonat rozhodnutí v Slovenské republice tehdy, pokud čin, pro který bylo rozhodnutí vydáno, je trestným činem i podle právního řádu Slovenské republiky, nestanoví-li odstavce 2 a 3 jinak, a pokud je odsouzený státním občanem Slovenské republiky a má obvyklý pobyt na území Slovenské republiky nebo má na jejím území prokazatelné rodinné, sociální či profesní vazby, které mohou přispívat k usnadnění jeho rehabilitace během výkonu trestní sankce spojené s odnětím svobody na území Slovenské republiky.

(9) Z výše uvedeného vyplývá, že uznání a výkon rozhodnutí vydávajícího státu jsou podle slovenské právní úpravy podmíněny tím, že odsouzený, který je občanem Slovenské republiky, má na jejím území (i) buď obvyklý pobyt, (ii) nebo prokazatelné rodinné, sociální či profesní vazby, které mohou přispívat k usnadnění jeho rehabilitace během výkonu trestní sankce spojené s odnětím svobody na území Slovenské republiky.

(10) Podle § 3 písm. g) zákona č. 549/2011 se pro účely tohoto zákona obvyklým pobytem rozumí trvalý pobyt nebo přechodný pobyt.

(11) Podle § 2 odst. 2 zákona č. 253/1998 Z. z. o hlášení pobytu občanů Slovenskej republiky a registri obyvatel'ov Slovenskej republiky (zákon č. 253/1998 Sb. o hlášení pobytu občanů Slovenské republiky a rejstříku obyvatel Slovenské republiky), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o hlášení pobytu“), se pobytem pro účely evidence pobytu občanů rozumí trvalý a přechodný pobyt.

(12) Podle § 3 odst. 1 až 3 a odst. 7 věty první před středníkem zákona o hlášení pobytu je trvalým pobytem pobyt občana zpravidla v místě jeho trvalého bydliště na území Slovenské republiky. Občan má ve stejné době jen jeden trvalý pobyt. Trvalý pobyt má občan [Or. 5] pouze v budově nebo její části, která je označena číslem popisným nebo číslem popisným a orientačním a je určena k bydlení, k ubytování nebo k individuální rekreaci, nestanoví-li tento zákon jinak. Za část budovy se považuje i byt. Přihlášení občana k trvalému pobytu nezakládá žádné

právo k budově uvedené v odstavci 2, ani k jejímu vlastníkovi a má evidenční charakter. Trvalý pobyt je povinen hlásit každý občan, pokud se trvale nezdržuje v zahraničí.

(13) Ustanovení § 6 odst. 1 zákona o hlášení pobytu stanoví, že občan, který se připravuje vycestovat do zahraničí s cílem trvale žít v zahraničí, je povinen před vycestováním ohlásit skončení trvalého pobytu ohlašovně, která vede údaje o jeho trvalém pobytu; v ohlášení uvede stát a místo pobytu, kam hodlá vycestovat, a den začátku pobytu v zahraničí, který je zároveň dnem skončení trvalého pobytu. Podle odstavce 3 tohoto ustanovení může občan, který má pobyt v zahraničí a který se rozhodne během tohoto pobytu skončit trvalý pobyt na území Slovenské republiky, ohlásit jeho skončení prostřednictvím zastupitelského úřadu Slovenské republiky nebo prostřednictvím zplnomocněného zástupce ve Slovenské republice. Zastupitelský úřad Slovenské republiky nebo zplnomocněný zástupce doručí ohlašovně pobytu, která vede údaje o trvalém pobytu občana, odhlašovací lístek s osvědčeným podpisem občana, ve kterém uvede stát a místo současného pobytu v zahraničí. Dnem skončení trvalého pobytu je den doručení uvedeného dokladu ohlašovně.

(14) Ustanovení § 8 odst. 1 zákona o hlášení pobytu stanoví, že přechodný pobyt je pobyt občana mimo místa trvalého pobytu, kde se dočasně zdržuje, pokud má trvat více než 90 dnů; přechodným pobyt je také pobyt občana trvale žijícího v zahraničí, který má na území Slovenské republiky trvat více než 90 dnů.

(15) Podle § 9 zákona o hlášení pobytu má občan, který má trvalý pobyt na území Slovenské republiky a který se připravuje vycestovat do zahraničí na dobu delší než 90 dnů, právo ohlásit tuto skutečnost ohlašovně v místě trvalého nebo přechodného pobytu; v ohlášení uvede stát a místo pobytu a předpokládanou dobu pobytu.

(16) Z citovaných zákonných ustanovení vyplývá, že trvalý nebo přechodný pobyt občana Slovenské republiky na jejím území, které jsou pro účely zákona č. 549/2011 obvyklým pobytem, mají jen evidenční charakter (§ 2 odst. 2, § 3 odst. 3 zákona o hlášení pobytu) a jejich existence není podmíněna tím, že se občan v jejich místě skutečně zdržuje, a tedy je k nim vázán na základě rodinných, sociálních, profesních nebo jiných vazeb. V případě trvalého pobytu zákon sice ukládá každému občanovi, který se trvale nezdržuje **[Or. 6]** v zahraničí, povinnost jej hlásit (§ 3 odst. 7 věta před středníkem zákona o hlášení pobytu) a zároveň povinnost ohlásit jeho skončení, pokud se připravuje vycestovat do zahraničí s cílem trvale tam žít (§ 6 odst. 1 zákona o hlášení pobytu), avšak za nesplnění těchto povinností nestanoví žádnou sankci.

(17) Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 549/2011 tak lze rozhodnutí vydávajícího státu o uložení trestní sankce spojené s odnětím svobody (při splnění podmínky oboustranné trestnosti, nestanoví-li zákon jinak) uznat a vykonat i tehdy, jestliže odsouzený státní občan Slovenské republiky v této zemi skutečně nežije (ale žije ve vydávajícím státě), avšak má na jejím území evidován trvalý

nebo přechodný pobyt. Tedy paradoxně i v situaci, kdy občan Slovenské republiky trvale žijící v zahraničí má na jejím území ohlášen jenom přechodný pobyt. Podmínka existence prokazatelných rodinných, sociálních nebo profesních vazeb, které mohou přispívat k usnadnění rehabilitace odsouzeného, je totiž stanovena alternativně a podle slovenské právní úpravy musí být splněna jen tehdy, jestliže občan Slovenské republiky nemá na jejím území obvyklý, tj. trvalý ani přechodný pobyt.

(18) Z tohoto hlediska se na první pohled jeví jako neopodstatněné námitky odvolatele, jejichž podstata spočívá v tom, že na území Slovenské republiky nežije a rodinné, resp. sociální vazby, které by mohly přispět k usnadnění jeho společenské rehabilitace, má ve vydávajícím státě.

(19) Na druhé straně však nelze přehlížet, že zákonem č. 549/2011 bylo do právního řádu Slovenské republiky provedeno rámcové rozhodnutí. Platí přitom, že právo Evropské unie má být vykládáno v tom smyslu, že vnitrostátní soud je povinen veškerá ustanovení vnitrostátního práva zohlednit a vykládat v co možná největším rozsahu v souladu s rámcovým rozhodnutím tak, aby dosáhl jím zamýšleného výsledku a byla zajištěna jeho plná účinnost (viz například rozsudky Soudního dvora ze dne 5. září 2012, *Lopes Da Silva Jorge*, C-42/11, EU:C:2012:517, a ze dne 8. listopadu 2016, *Ogňanov*, C-554/14, EU:C:2016:835).

(20) Bod 9 odůvodnění rámcového rozhodnutí uvádí, že výkon trestu ve vykonávajícím státě by měl zvýšit možnost společenské rehabilitace odsouzené osoby. V souvislosti s ujištěním se o tom, že výkon trestu vykonávajícím státem poslouží účelu, jímž je usnadnění společenské rehabilitace odsouzené osoby, by měl příslušný orgán vydávajícího státu vzít v úvahu takové okolnosti, jako například spojení dané osoby s vykonávajícím státem, skutečnost, zda jej považuje za místo, kde má rodinné, jazykové, kulturní, společenské nebo ekonomické a jiné vazby na vykonávající stát. [Or. 7]

(21) Bod 15 odůvodnění rámcového rozhodnutí uvádí, že toto rámcové rozhodnutí by se mělo uplatňovat v souladu s právem občanů Unie svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, přiznaným článkem 18 Smlouvy o založení Evropského společenství.

(22) Bod 17 odůvodnění rámcového rozhodnutí uvádí, že odkazuje-li se v tomto rámcovém rozhodnutí na stát, kde odsouzená osoba „žije“, označuje se tím místo, s nímž je uvedená osoba svázána na základě obvyklého místa pobytu a takových okolností, jako jsou rodinné, sociální nebo profesní vazby.

(23) Podle čl. 3 odst. 1 rámcového rozhodnutí je jeho účelem stanovení pravidel, podle nichž členský stát, s cílem usnadnit společenskou rehabilitaci odsouzené osoby, uznává rozsudky a provádí výkon trestů.

(24) Článek 4 odst. 1 písm. a) rámcového rozhodnutí stanoví, že pokud se odsouzená osoba nachází ve vydávajícím nebo vykonávajícím státě a dala souhlas

v těch případech, kdy je to podle článku 6 nutné, lze rozsudek a osvědčení, jehož jednotný formulář je obsažen v příloze I, postoupit členskému státu státní příslušnosti odsouzené osoby, v němž tato osoba žije.

(25) Článek 4 odst. 2, odst. 3 věta první a odst. 4 rámcového rozhodnutí stanoví, že rozsudek a osvědčení je možné postoupit, pokud se příslušný orgán vydávajícího státu přesvědčí, po případné konzultaci mezi příslušnými orgány vydávajícího a vykonávajícího státu, že výkon trestu ve vykonávajícím státě splní účel, jímž je usnadnění společenské rehabilitace odsouzené osoby. Před postoupením rozsudku a osvědčení může příslušný orgán vydávajícího státu jakýmkoli vhodným způsobem konzultovat příslušný orgán vykonávajícího státu. Během této konzultace může příslušný orgán vykonávajícího státu předložit příslušnému orgánu vydávajícího státu odůvodněné stanovisko uvádějící, že by výkon trestu ve vykonávajícím státě neposloužil účelu, jímž je usnadnění společenské rehabilitace odsouzené osoby a její úspěšné opětovné začlenění do společnosti. Pokud žádná konzultace neproběhla, může být toto odůvodněné stanovisko předloženo neprodleně po postoupení rozsudku a osvědčení. Příslušný orgán vydávajícího státu zváží takové stanovisko a rozhodne, zda vezme osvědčení zpět.

(26) Článek 6 odst. 3 rámcového rozhodnutí stanoví, že ve všech případech, kdy se odsouzená osoba ještě nachází ve vydávajícím státě, jí musí být umožněno vyjádřit své stanovisko ústně nebo písemně. [...] Stanovisko odsouzené osoby se vezme v úvahu při rozhodování o postoupení rozsudku společně s osvědčením **[Or. 8]**. Pokud odsouzená osoba využila možnosti podle tohoto odstavce, je její stanovisko předáno vykonávajícímu státu, zejména pro účely čl. 4 odst. 4 [...].

(27) Článek 8 odst. 1 rámcového rozhodnutí stanoví, že příslušný orgán vykonávajícího státu uzná rozsudek postoupený v souladu s článkem 4 a postupem podle článku 5 a neprodleně přijme veškerá opatření nezbytná pro výkon trestu, nerozhodne-li se uplatnit některý z důvodů pro odmítnutí uznání nebo výkonu stanovených v článku 9.

(28) Článek 9 odst. 1 písm. b) stanoví, že příslušný orgán vykonávajícího státu může odmítnout uznání rozsudku a výkon trestu, pokud nejsou splněna kritéria stanovená v čl. 4 odst. 1.

(29) Článek 9 odst. 3 rámcového rozhodnutí stanoví, že než příslušný orgán vykonávajícího státu rozhodne o odmítnutí uznání rozsudku a výkonu trestu, konzultuje v případech uvedených v odst. 1 písm. a), b), c), i), k) a l) vhodným způsobem příslušný orgán vydávajícího státu a v případě potřeby ho požádá o neprodlené poskytnutí dalších nezbytných dodatkových informací.

(30) Podle jednotného formuláře osvědčení, který je v příloze I rámcového rozhodnutí, je třeba v jeho části d) bodě 4 uvést jiné důležité informace o rodinných, sociálních nebo profesních vazbách na vykonávající stát, jež mají být případně poskytnuty, jsou-li k dispozici.

(31) Z výše uvedených ustanovení rámcového rozhodnutí vyplývá, že jeho cílem je usnadnit společenskou rehabilitaci odsouzené osoby. Nejvyšší soud se proto domnívá, že kritéria uvedená v čl. 4 odst. 1 písm. a) rámcového rozhodnutí budou splněna jen tehdy, jestliže má odsouzený v členském státě, jehož je státním příslušníkem, také rodinné, jazykové, kulturní, společenské, hospodářské nebo profesní vazby, vzhledem k nimž lze předpokládat, že výkon trestu v tomto členském státě zvýší možnost jeho společenské rehabilitace. Z tohoto hlediska je pak slovenská vnitrostátní právní úprava, která umožňuje uznat a vykonat rozhodnutí, jímž byla jejímu státnímu občanovi uložena sankce spojená s odnětím svobody, i tehdy, jestliže má na jejím území jen formálně evidovaný trvalý nebo přechodný pobyt, aniž má rodinné, sociální, profesní nebo jiné vazby, které by mohly usnadnit jeho společenskou rehabilitaci, a přitom nejde o situaci, kdy má být odsouzený po výkonu trestní sankce na její území vyhoštěn [čl. 4 odst. 1 písm. b) rámcového rozhodnutí], nezajišťuje [Or. 9] plnou účinnost rámcového rozhodnutí v tom rozsahu, v němž uznání a výkon rozhodnutí v takových případech přispěje (může přispět) ke zvýšení možnosti společenské rehabilitace odsouzeného.

(32) Je přitom třeba uvést, že i když od 1. ledna 2020 bude změněna slovenská právní úprava a rozhodnutí, kterým byla uložena trestní sankce spojená s odnětím svobody, bude možné podle nového znění § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 549/2011 ve Slovenské republice uznat tehdy, pokud je odsouzený jejím státním občanem a má na jejím území obvyklý pobyt, který už nebude definován jako trvalý nebo přechodný pobyt, podle § 32 tohoto zákona (ve znění účinném od 1. ledna 2020) se řízení zahájené před 1. lednem 2020 dokončí podle tohoto zákona ve znění účinném do 31. prosince 2019, t. j. podle ustanovení citovaných v bodech 8 a 10 odůvodnění tohoto rozhodnutí.

(33) Vzhledem k výše uvedenému a k povinnosti vnitrostátnímu soudu, který je pověřen v rámci své pravomoci uplatňováním ustanovení unijního práva, zajistit plný účinek těchto norem tak, že na základě své vlastní pravomoci podle potřeby upustí od použití jakéhokoli odporujícího ustanovení vnitrostátních právních předpisů, i když je pozdějšího data, a nemusí nejprve žádat o jeho odstranění legislativní cestou ani jiným ústavním postupem, či na toto odstranění čekat (viz zejména rozsudky Soudního dvora ze dne 9. března 1978, Simmenthal, 106/77, EU:C:1978:49, body 21 a 24; ze dne 19. listopadu 2009, Filipiak, C-314/08, EU:C:2009:719, bod 81; ze dne 22. června 2010, Melki a Abdeli, C-188/10 a C-189/10, EU:C:2010:363, bod 43; Akerberg Fransson, C-617/10, EU:C:2013:105, bod 45), dospěl Nejvyšší soud k závěru, že pro rozhodnutí v této věci je nezbytný výklad práva Evropské unie, a proto se rozhodl přerušit toto řízení a položit Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o následujících předběžných otázkách:

Má být čl. 4 odst. 1 písm. a) rámcového rozhodnutí vykládán v tom smyslu, že kritéria, která jsou v něm uvedena, jsou splněna jen tehdy, jestliže má odsouzená osoba v členském státě, jehož je státním občanem, také rodinné, sociální, profesní nebo jiné vazby, vzhledem k nimž lze důvodně předpokládat, že výkon trestu v tomto státě může usnadnit její společenskou

rehabilitaci, tedy že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 549/2011 (ve znění účinném do 31. prosince 2019), která umožňuje v těchto případech uznat a vykonat rozsudek jen na základě formálně evidovaného obvyklého pobytu ve vykonávajícím státě bez ohledu na to, zda má odsouzená osoba v tomto státě konkrétně vazby umožňující zvýšit možnost její společenské rehabilitace? [Or. 10]

V případě kladné odpovědi na předchozí otázku má být čl. 4 odst. 2 rámcového rozhodnutí vykládán v tom smyslu, že i v situaci upravené v čl. 4 odst. 1 písm. a) rámcového rozhodnutí je příslušný orgán vydávajícího státu povinen se ještě před postoupením rozsudku a osvědčení přesvědčit o tom, že výkon trestu vykonávajícím státem poslouží účelu, jímž je usnadnění společenské rehabilitace odsouzené osoby, a zároveň je povinen informace získané v tomto ohledu zvláště uvést v části d) bodě 4 osvědčení, pokud odsouzená osoba v stanovisku podle čl. 6 odst. 3 rámcového rozhodnutí tvrdí, že má konkrétní rodinné, sociální nebo profesní vazby ve vydávajícím státě.

V případě kladné odpovědi na první otázku má být čl. 9 odst. 1 písm. b) rámcového rozhodnutí vykládán v tom smyslu, že důvod pro odmítnutí uznání a výkonu rozsudku bude dán i tehdy, jestliže se v situaci uvedené v čl. 4 odst. 1 písm. a) rámcového rozhodnutí navzdory konzultaci podle odstavce 3 tohoto ustanovení a případném poskytnutí dalších nezbytných informací neprokáže existence takových rodinných, sociálních nebo profesních vazeb, vzhledem k nimž by bylo možné důvodně předpokládat, že výkon trestu ve vykonávajícím státě může usnadnit společenskou rehabilitaci odsouzeného.

[omissis] [poučení o opravném prostředku]

V Bratislavě dne 22. října 2019

[omissis] František Mozner

předseda senátu